

Stránská skála po válce

Rudolf Musil – speleoarcheolog / archiv Josefa Pokorného

Jakmile skončila válka, vypravil jsem (1945) se na Stránskou skálu. Od líšeňských dělníků jsem věděl jsem, že tam byly budovány tunely a byl jsem zvědav na jejich průběh a eventuelně na to, jestli nepřišli na nějaké pukliny nebo dokonce větší prostory. Nějak jsem neuvažoval o tom, že by tam mohly být nastraženy miny nebo něco podobného, bohudík tam však nebyly. Na některých puklinách se vyskytovalo velké množství medově zbarvených kalcitů – medovců. Dnes již neexistují. V jednom místě jsem objevil nízký vchod do poměrně širokých prostor. Při dalších výpravách jsem zjistil, že se jedná o poměrně rozsáhlou jeskyni.

Co však bylo nejzajímavější a svým způsobem vlastně unikátní, bylo to, že na povrchu ležely kosti medvědů druhu *Ursus deningeri*, později jsem zjistil, že cromerského stáří, a to tak jak se tam tehdy dostaly. Jeskyně měla a má od interglaciálu cromeru zasypaný vchod, takže vše zůstalo zachováno jako před 700.000 lety.